

نقش ارزش‌های میراث معماری و شهری در توسعه گردشگری فرهنگی

مطالعه موردی: بافت تاریخی ارومیه

مصطفی عباس زاده^۱ - دانشجوی دکترای معماری دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت
اصغر محمدموادی - استاد دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران
الناز سلطان احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه هنر اسلامی تبریز، دانشکده معماری و شهرسازی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۵/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۰/۲۶

چکیده:

بافت تاریخی شهرها به عنوان مکانی واحد ارزش‌های میراث فرهنگی، با در برگرفتن دوره‌های مختلف تاریخی، دارای ویژگی‌هایی متشکل از ساختاری فضایی-کالبدی می‌باشد. ارزش‌های منسوب به آن و تعیین میزان اهمیت و درجه بندی آنها، می‌تواند نقش مهمی در جهت حفاظت و سرمایه‌گذاری در قالب گردشگری فرهنگی باشد. هدف از این تحقیق نیز تعریف منطقه و محور گردشگری فرهنگی با استفاده از اولویت‌بندی مکان‌های میراث معماری و شهری، برآساس ارزش‌های استحصالی از این حوزه پژوهشی و مستخرج از بخش مبانی نظری تحقیق است. تحقیق حاضر از نوع کاربردی-توسعه‌ای بوده و داده‌های آن به صورت توصیفی و کتابخانه‌ای می‌باشد که با تشکیل گروه تخصصی از کارشناسان و دست‌اندرکاران حوزه میراث فرهنگی و گردشگری برای امتیازدهی به شماری از مکان‌های میراثی محدوده مرکزی شهر ارومیه برآسان ارزش‌ها به منظور ارزیابی آن با استفاده از تحلیل شبکه‌ای ANP جمع‌آوری گردیده است.

یافته‌های این تحقیق حاکی از آن است که سه عنصر اصلی از ساختار شهری ارومیه، شامل مسجد جامع، بازار تاریخی و میدان ایالت به ترتیب دارای اولویت ارزشی شامل احساسی، فرهنگی-تاریخی، علمی و کاربردی نسبت به سایر عناصر بوده و تعریف‌کننده محدوده و محور گردشگری فرهنگی می‌باشد.

به طورکلی می‌توان گفت، توجه و به تصویر کشیدن ارزش‌ها می‌تواند مبنایی برای تصمیم‌گیری‌های مربوط به حوزه گردشگری و میراث فرهنگی باشد. از دیگر سو می‌توان با اولویت‌بندی مداخله اجرایی پروژه‌های گردشگری فرهنگی با شناخت قابلیت‌های مکان‌های میراث معماری و شهری با هدف بهبود وضعیت اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی ساکنان، توسعه و ترویج فرهنگ و هویت بومی و منطقه‌ای و درجهت حفظ و احیای هویت تاریخی این شهر شاهد تأثیر قابل توجهی بود.

واژگان کلیدی: میراث فرهنگی، گردشگری فرهنگی، ارزش‌های میراث معماری و شهری، ارزیابی، ارومیه.

۱. مقدمه

فرهنگ به عنوان پدیده‌ای ذهنی با تجسم و تجسد کالبدی می‌تواند ابزاری برای بیان متن فرهنگی جامعه در قالب ایجاد تجارت و انتقال معانی فردی و جمعی به حساب آید. گردشگری نیز به عنوان پدیده‌ای فرهنگی به دنبال تغییرات در جهان معاصر، هم در ساخت و سازمان کالبدی و هم در توأم‌نمدی‌های اجتماعی - فرهنگی جوامع مناسب با فرهنگ حاکم مطرح است. در این میان پتانسیل‌های تاریخی، فرهنگی و گردشگری به ویژه در مناطق تاریخی و مرکزی شهرها به عنوان کانون‌های جاذب، توانایی و امکان پویایی و سرزنشگی بافت‌های شهری را دارا بوده و می‌تواند زمینه جذب گردشگر و توسعه الگوهای فضایی گردشگری، بهبود وضعیت اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی ساکنان و توسعه و ترویج فرهنگ و هویت بومی و منطقه‌ای را در قالب "گردشگری فرهنگی" فراهم آورد.

با رشد سریع گردشگری فرهنگی در دنیا، گردشگران علاقه فرایندهای را به تاریخ میراث فرهنگی از خود بروز داده‌اند. اکنون میراث فرهنگی و گردشگری برای مردم به یک موضوع آشنا تبدیل شده و روزبه روز نسبت به آن کنجکاوی بیشتری نشان می‌دهند (Kargar, 2007: 2). در این راستا توجه سیاست‌گذاران به میراث فرهنگی، علاوه بر مسائل اقتصادی، خدماتی و تبلیغاتی در موضوع گردشگری، لازم است به فعالیت‌های آموختشی و پژوهشی نیز معطوف گردد. بنابراین توجه و کاربریت ارزش‌ها در مدیریت فرهنگی و تعاملات بین فرهنگی بسیار مؤثر خواهد بود.

در این شرایط است که گردشگری می‌تواند موجب حفاظت از

میراث فرهنگی شده و محرك احیای ارزش‌های محلی و الگوهای فرهنگی‌ای باشد که در حال نابودی است. چراکه فرآیند توسعه شهری و روند تغییرات حاضر، موجب بروز وضعیت نامطلوب

شهرهای امروز ایران بوده و لطمات جبران ناپذیری را به ارزش‌های

نهفته در شهرها دارد.

شهر ارومیه به عنوان یک شهر تاریخی دارای ساختار کالبدی و فضایی مشخص با محوریت بازار به عنوان ستون فقرات شهر و عاصر کارکرده اصلی مانند میدان، مسجد جامع و مراکز حکومتی در محدوده بازار، با بافتی یکپارچه و ارگانیک با برج و بارو و دروازه‌های هفتگانه شکل‌گرفته است. این محدوده به واسطه

تغییرات در اوضاع اجتماعی - فرهنگی، سیاسی و اقتصادی در طی ادوار مختلف دچار تحولاتی در ساخت و بافت بوده و این امر تأثیراتی در فضای شهری داشته است. در این میان لازم نماید،

برخی از عناصری که در روند تکاملی شهر نقش برجسته‌ای داشته‌اند، به عنوان مجموعه‌های با ارزش و هویت‌بخش فرهنگی

- تاریخی شهر ارومیه، از گند طرح‌های توسعه شهری کنونی که ناشی از مشکلات امروزی است، در امان مانده، مورد صيانت و حفاظت قرارگرفته و توجه بیشتری نسبت به آنها، برای ادامه

جريان زندگی و جلوگیری از فرسودگی کالبدی و عملکردی مبذول گردد. این پژوهش برآن است که نقش گردشگری فرهنگی را در

به تصویر کشیدن ارزش‌های میراث معماری و شهری مشخص نموده و با بررسی این موضوع که کدام دسته از ارزش‌ها بایستی

۲. روش‌شناسی تحقیق

این تحقیق از نوع کاربردی - توسعه‌ای است. اطلاعات به دو شیوه کتابخانه‌ای و اسنادی در بخش بررسی مبانی نظری مرتبط با موضوع گردشگری فرهنگی و ارزش‌های ارزیابی و به صورت شهری برای حصول معیارها و زیرمعیارهای ارزیابی و پیمایشی در قالب پرسشنامه با تشکیل گروه ۵۰ نفره از کارشناسان و دست‌اندرکاران حوزه میراث فرهنگی و گردشگری در زمینه‌های مردم‌شناسی، مطالعات تاریخ معماری و شهرسازی، حفاظت و مرمت میراث معماری و شهری، برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری در حوزه میراث فرهنگی و گردشگری، باستان‌شناسی، اعضا‌ی ایات علمی پژوهشگاه میراث فرهنگی و هیأت‌علمی دانشگاه در زمینه مرمت، معماری و شهرسازی و همچنین کارشناسان و راهنمایان حوزه گردشگری گردآوری شده است. پس از تشکیل گروه، تعیین هدف و مشخص نمودن معیارها و زیرمعیارها و گرینه‌های مورد بررسی ساختار شبکه‌ای تشکیل شده و براساس الگوریتم اجرایی برای تعیین وزن معیارها و زیرمعیارها به تعداد متخصصان، پرسشنامه‌های تدوین گردید. سپس کلیه پرسشنامه‌ها برای ترکیب در نرم‌افزار Super Decisions به منظور تجزیه و تحلیل و اولویت‌بندی مکان‌های میراثی مورد بررسی قرار گرفت، تا امتیازهایی به معیارها و زیرمعیارها داده شود. نرخ ناسازگاری ۰،۰۵، نشان از قابل قبول بودن سازگاری سیستم و صحبت محاسبات و نتایج حاصل از اولویت‌بندی در مدل داده شده می‌باشد.

۳. پیشینه تحقیق

در خصوص مطالعات در حوزه گردشگری فرهنگی می‌توان به مطالعات تونی گریفین^۱ و نیکولت بولز^۲ (۱۹۹۳) اشاره کرد که در مقاله‌ای با عنوان راه‌های قابل تصور برای دستیابی به گردشگری پایدار، برقرار نگهداشتن و حمایت از میراث فرهنگی و تاریخی محیط، منطقه یا کشور را به عنوان یکی از عناصر کلیدی برای پایداری گردشگری مطرح می‌کنند (Edgell, 2009: 35-36). Edgell^۳، Ashworth^۴ و Tubridge^۵ به منافع استفاده از منابع فرهنگی با حفظ

1 Tony Greffin

2 Nicolette Boele

3 David L Edgell

4 G.J Ashworth

5 J.E Tubridge

جزاییت بر مبنای اولویت‌ها به منظور برنامه‌ریزی برای جذب گردشگر به جاذبه‌های تاریخی - فرهنگی پرداخته است Taghvaei & Safarabadi, 2012:59-78). رهنما در مقاله‌ای با عنوان شناسایی نقاط با ارزش شهری در مشهد، با بررسی ارزش‌های شهری، به شناسایی ۵۳ نقطه با ارزش درسنه نوع‌الگوی پراکنش محوری، محوطه‌ای و بنا به لحاظ مذهبی، گردشگری، تجاری، تاریخی، اجتماعی، کالبدی، فرهنگی و آموزشی و سیاسی پرداخته و راه حل‌های پیشنهادی را برای نحوه مداخله در فرآیند احیای این عناصر ارائه کرده است (Rahnama, 2009: 159-190). با بررسی و مطالعات صورت گرفته مشخص است که موضوع ارتباط بین ارزش‌های میراث معماری و شهری و گردشگری فرهنگی آنچنان‌که لازم بوده، مورد توجه نبوده است. بنابراین این پژوهش می‌تواند ما را در رسیدن به ارتباط بین ارزش‌های نهفته در میراث معماری و شهری و نقش آن در توسعه گردشگری فرهنگی یاری نماید.

۴. فرهنگ و گردشگری فرهنگی

"فرهنگ رمزی است که می‌آموزیم و در واقع وجه مشترک بین ما و دیگران است. یادگیری" و در میان گذاشت ایده‌ها به "ارتباط" نیاز دارد و ارتباط هم به رمزگذاری و نمادهایی نیازمند است که باید آموخته شود و مشترک گردد (Smith, 2000: 18-19). یکی از شیوه‌های ارتباط بین فرهنگی، گردشگری^۱ است که دارای انواع مختلفی می‌باشد: ۱. گردشگری تفریحی، ۲. گردشگری درمانی، ۳. گردشگری فرهنگی، ۴. گردشگری اجتماعی، ۵. گردشگری ورزشی، ۶. گردشگری مذهبی و زیارتی، ۷. گردشگری بازارکاری و تجاری و ۸. گردشگری سیاسی (Rezvani, 1995: 20-28).

در این میان گردشگری فرهنگی گونه‌ای از گردشگری است که به طورکلی یا جزئی به وسیله عرضه‌های هنری، میراثی یا تاریخی، تهییج و دارای انگیزه شده است. تمایزهای منطقه‌ای، منش نژادی و قومی، تاریخ و سیمای معاصر، تکه‌های به هم پیوسته از مکان‌ها، سنت‌ها و تجاری‌های هستند که نمایانگر یک کشور و مردم آن بوده و معنکس‌کننده تنوع و تجسمی از آن سرزمین می‌باشند (Edgell, 2009: 106). در جدول ۱ به تبیین انواع مختلف گردشگری فرهنگی می‌پردازم.

با توجه به جدول ۱ می‌توان گفت که گردشگری میراثی، بخش مهمی از گردشگری فرهنگی است که بر تجربه مکان‌ها و فعالیت‌ها استوار بوده و به درستی، منابع تاریخی، فرهنگی و طبیعی محدوده معینی از یک منطقه را می‌نمایاند و فرصتی برای احساس، تجربه و فهم سنن واحد حوزه خاص میراثی برای لذت و کاوش در تاریخ مردم یا کشور را فراهم می‌نماید (Khumalo et al, 2014: 2-3).

گردشگری فرهنگی در سطح محلی و بومی با گردشگری میراثی، اشتراک و همپوشانی داشته و نمی‌توان به عنوان دو نوع کاملاً مستقل و مجزا از یکدیگر تعریف کرد. بنابراین بیان عبارت گردشگری فرهنگی میراثی "کمک بزرگی برای گردهم آوردن تمامی دست‌اندرکاران نیازمند به همکاری در این مقوله شامل سازمان‌ها و ارائه‌دهنگان هنرها، برگزارکنندگان موزه‌ها، دست‌اندرکاران مسائل انسانی و حفاظت تاریخی، اماکن میراثی، گروه‌های قومی

کیفیت اشاره دارند و بیان می‌کنند که این امر در مقیاس خرد به اهمیت محیط اطراف آثار تاریخی و یادمانی در حفظ کیفیت آنها و در مقیاس کلان به هویت و سیمای شهرهای تاریخی و مراکز تاریخی شهرها توجه دارد. تولیدات میراثی، مرمت، حفاظت و احیا سه رویکرد آنها نسبت به موضوع گردشگری فرهنگی است که کاربرد هریک از رویکردهای فوق به ویژگی‌های مکانی، ساختار فضایی و خصوصیات جامعه محلی آن وابسته است (Amin Zadeh, 2012: 102) و Dadras, 2001: ۲۰۰-۲۰۱). گاسپادینی (Gasparidi, 2003) به اهمیت نقش فرهنگ در جذب گردشگر فرهنگی بر تغییرات کالبدی - عملکردی فضاهای شهری و رای زندگی روزمره گردشگر تأکید نموده و معتقد است این تغییرات می‌تواند گستره‌ای از میراث کالبدی فرهنگی، آثار فرهنگی معاصر و همچنین فعالیت‌های فرهنگی روزمره شهر را با چیدمانی کاملاً متفاوت برای گردشگر فرهنگی در فضای شهر ارائه دهد (Habib & Hosseini Nia, 2013: 7). دبورا استیونسن (Dobrova Stevenzon, 2003) به شکلی مجزا از یک اثر یادمانی فرهنگی و یا نیز بر منتهی فرهنگی به شکلی مجزا از یک اثر یادمانی فرهنگی و یا به گونه‌ای ترکیبی در فضای شهر و به صورت عرصه‌های عمومی از محلات و فضاهای عمومی اشاره دارد که در واقع همگی به طور غیرمستقیم فرهنگ شهری را واجد عرصه‌های عمومی - فرهنگی، همراه با ویژگی‌های کالبدی حاصل از قرائت‌هایی از متنی فرهنگی و در برگیرنده بنها، یادمان‌ها و میراث‌ها و میراث تاریخی - فرهنگی بر می‌شمرند (Shmernd, 2009: 125). چارلز گولدنر^۲ و جی. آر. برنت (Stevenson, 2009: 125) در کتاب معروف گردشگری: قوانین، دستورالعمل‌ها و فلسفه‌ها^۳ به ویژگی‌های پایدار میراث فرهنگی، شامل تعلق منابع گردشگری به میراث عمومی انسان‌ها، تنظیم سیاست‌های گردشگری و فعالیت‌ها ضمن احترام به میراث هنری، باستانی و فرهنگی، مصرف منافع مالی حاصل از بازدید مکان‌های فرهنگی به میراث و طراحی فعالیت‌های گردشگری با توجه به عدم انحطاط، یکنواختی و استاندارد شدن، اشاره کرده‌اند (Goeldner & Ritchie, 2003: 430). موضوع مورد پیگیری انجمن نشنال جئوگرافیک تراولر^۴ در خصوص گردشگری پایدار با واحد ویژه "فرهنگ و میراث" (Shamal درجه‌بندی اماکن پایدار گردشگری در سراسر جهان براساس فرهنگ به عنوان یکی از فاکتورهای درجه‌بندی بوده است (Edgell, 2009: 115-116). ساعی و نائیجی (Edgell, 2009: 116) در پژوهشی با عنوان تحلیل جامعه‌شناسی جذب گردشگری فرهنگی در ایران، معتقدند که ایران با داشتن چشماندازهای تاریخی و جاذبه‌های فرهنگی فراوان نتوانسته است زمینه جذب گردشگران فرهنگی را فراهم آورد (Saei & Nayiji, 2011: 175-206). تقوایی و صفرآبادی در مقاله‌ای با عنوان توسعه گردشگری فرهنگی با تأکید بر جاذبه‌های تاریخی شهر اصفهان در راستای تحلیل و سنجش گردشگری فرهنگی - تاریخی اقدام به شاخک‌سازی در پنج بعد اقتصادی، رقابتی، اجتماعی و فرهنگی، تسهیلات و خدمات و

1 Gospodini

2 Debourra Stevenson

3 Charles R. Goeldner

4 J.R. Brent Ritchie

5 National Geographic Traveler

جدول ۱: انواع گردشگری فرهنگی، محصول و فعالیت‌های آن (Csapó, 2012:210)

فعالیت‌ها	محصولات گردشگری فرهنگی	انواع گردشگری فرهنگی براساس هدف
-	میراث فرهنگی و طبیعی (در ارتباط با طبیعت یا اکو توریسم)	
میراث ساختاری / محوطه‌های معماری / محوطه‌های میراث جهانی / یادمان‌های ملی و تاریخی	ساختاری (مواد و مصالح)	گردشگری میراث
ادبیات / هنر / فولکلور	غیرساختاری	
موزه‌ها و مجموعه‌ها / کتابخانه‌ها / تئاترها / مکان‌های رویداد / یادبودهای مرتبط با شخصیت‌های مهم تاریخی	محوطه‌های میراث فرهنگی	
روحانی / صنعتی / هنری / وابسته به غذا و آشپزی / معماری / زبان‌شناسی / بومی (محلی) / نژادی	حوزه گستره موضوعات	جربان‌های موضوعی فرهنگی
-	گردشگری شهری کلاسیک، دیدن مناظر جالب	
-	پایانختهای فرهنگی	گردشگری فرهنگی شهری، گردش‌های فرهنگی
-	شهرهای واجد فضاهای جذاب برای گردشگری فرهنگی	
-	سنت‌های فرهنگی محلی	
-	گوناگونی قومی (نژادی)	گردشگری سنتی، قومی
جشنواره‌ها و رویدادهای موسیقی / جشنواره‌ها و رویدادهای هنرهای زیبا	فستیوال‌های فرهنگی و رویدادها	گردشگری رویداد و فستیوال
-	دیدن مجموعه‌ها و مکان‌های مذهبی	
-	دیدن مجموعه‌ها و مکان‌های مذهبی (معماری و منظر فرهنگی)	گردشگری مذهبی، موضوعات زیارتی
-	موضوعات زیارتی	
هنرهای نمایشی / هنرهای بصری / میراث فرهنگی و ادبیات	فرهنگ سنتی و فعالیت‌های هنری	
آثار ادبی یا هنری چاپی / چندرسانه‌ای / مطبوعات / سینما / محصولات سمعی - بصری و صوتی / صنایع دستی / طراحی و گردشگری فرهنگی	صنایع فرهنگی	فرهنگ خلاق، گردشگری خلاق

موضوع ارتباط منطقی بین میراث فرهنگی و صنعت گردشگری است. در این رابطه می‌توان گفت، گردشگری فرهنگی و تأثیر آن بر میراث فرهنگی در راستای تبادل و تعامل فرهنگ‌ها در طی دو منشور گردشگری فرهنگی (۱۹۷۶) و پیش‌نویس هشتم منشور بین‌المللی جهانگردی فرهنگی، مدیریت گردشگری در مکان‌های عمدۀ میراث (۱۹۹۹) با تأکید بر ترغیب حراست، تضمین حفاظت و ارتقای بناء و محوطه‌های تاریخی (fundamental research) در بینانیه سنت آتنونیو (۱۹۹۶) مبتنی بر بینانیه کیوتو (۱۹۹۷) با تأکید بر گردشگری فرهنگی و با هدف توجه به اصالت درامر حفاظت و مدیریت میراث فرهنگی و ضرورت توسعه پایدار برای محدوده‌های فرهنگی و در بینانیه مکریکوسیتی (۱۹۹۹) با تأکید بر مفهوم جامع و جهانی میراث و تعامل آن با گردشگری برای تبادل فرهنگی، ارتباط مکان‌های میراثی و گردشگری پویا از طریق حفاظت و توسعه پایدار و لازم و ملزم بودن مرمت و حفاظت بافت‌های کهن و تاریخی و صنعت گردشگری مورد توجه قرار گرفته است (Habibi & Maghsoudi, 2000:195-204).

و همچنین شرکت‌کنندگان در برنامه‌های گردشگری می‌شود و به مواردی از قبیل مکان‌های تاریخی، باستانی، محل‌های جنگ و ستیز، مراکز شهرها، بازارهای مرکزی، حومه شهرها، ابیه تاریخی، آثار میراثی، مسیوها و آبراهه‌ها، سازه‌های میراثی، دست‌ساخته‌های میراثی و انواع تولیدات مرتبط اشاره دارد.

۵. لزوم توجه به ارزش‌های گردشگری فرهنگی میراثی

فعالیت‌های میراث فرهنگی را می‌توان در چهار گروه اصلی شناسایی و ثبت، صیانت، حفاظت و معرفی خلاصه نمود (Hodjat, 2001:113-161) که نمودار ۱ به تبیین آن می‌پردازد. با وجود اهمیت هریک از فعالیت‌های میراث فرهنگی در ارتباط با آثار تاریخی، معرفی میراث فرهنگی به دلیل پیوند تنگانگی که با بحث گردشگری فرهنگی دارد، بیشتر مدنظر بحث خواهد بود. بنابراین در ادامه به توضیح این مورد و ارتباط بین ارزش‌ها و گردشگری فرهنگی می‌پردازیم.

آنچه بیشتر اهمیت دارد و در ادامه به آن پرداخته خواهد شد،

نمودار ۱: انواع فعالیت‌ها در حوزه میراث فرهنگی

میراث باید همواره سبب بروز فرصت‌ها شده و مجموعه اقداماتی که برای پاسخگویی به نیازهای مراجعت‌کنندگان صورت می‌گیرد، کمترین تبعات منفی را بر پیکره زندگی جوامع میزبان و منابع میراث آنان، وارد کند (Feilden & Jokilehto, 2007: 217-222). که این امر نیازمند آگاهی کامل از قابلیت‌ها و ارزش‌های موجود در آثار تاریخی در حوزه میراث فرهنگی است. در ادامه به ارائه مواردی از انواع ارزش‌های در این حوزه می‌پردازیم.

میراث بايد همواره سبب بروز فرصت‌ها شده و مجموعه اقداماتی که برای پاسخگویی به نیازهای مراجعت‌کنندگان صورت می‌گیرد، اهمیت در جامعه، رابطه بین آثار با مردم یا بهره‌برداری کنندگان از آن را شکل می‌دهد. این فعالیت شامل فرآیندی است که در آن به بررسی منبع با گرایش‌های مقطعی و منحصر اقتصادی، علمی و یا سیاسی پرداخته و رسانه با توجه به برنامه‌هایی برای تقویت بازده فرهنگی و افزایش بینش مخاطب با تکیه بر صنعت توریسم و وضع سیاست‌هایی برای تحقق آن موجب آشنایی هرچه بیشتر مخاطبان با ارزش‌های میراث فرهنگی به عنوان کلید حل بسیاری از مشکلات مربوط به این حوزه می‌باشد (Hodjat, 2001: 113-161). در این خصوص براساس اصول منشور گردشگری فرهنگی می‌توان گفت که می‌بایست درک عمیقی از ویژگی‌های منحصر به فرد و یا به طور عمدی چگونگی ترکیب تضادهای موجود در هریک از هويت‌های ویژه هر منطقه که به شناخت ارزش‌های متفاوت برخاسته از فهم ماهوی میراث می‌انجامد، صورت گیرد. تحقیقات متناوب و نتیجه‌گیری‌های مناسب، برای آینده‌نگاری در زمینه حفظ ارزش‌ها و ارائه آنها اهمیت فراوانی داشته و مدیریت ارزش‌های پایینده ارزش‌های محتملاً متصاد برای امروز و آینده مستلزم پژوهش مستمر و اخذ مشاوره علمی از متخصصان است؛ از جمله برای ارزیابی اثرات احتمالاً زیان‌بار فعالیت‌های مرتبط با گردشگری بر میراث فرهنگی و طبیعی. در حالت کلی می‌توان گفت ارتباط دوسویه میان ارزش‌های موجود در میراث و صنعت گردشگری، پویا و در حال تغییر بوده و با توجه به تضادهای بالقوه سبب بروز فرصت‌ها و یا تهدیدهایی در این حوزه خواهد شد. برنامه‌ها، فعالیت‌ها و پروژه‌های گردشگری فرهنگی، در حوزه

۶. ارزش و انواع آن در حوزه میراث فرهنگی
ارزش مفهومی نسبی است و رابطه مستقیم با دانش افراد دارد و در تلاش برای شناخت، درک و بهره‌برداری از ارزش‌های یک پدیده معنا و مفهوم خاص خود را می‌یابد (Mehrabi, ۲۰۰۹: ۱۹). یکی از حوزه‌های مهمی که مفهوم ارزش در آن وارد شده است، حوزه میراث فرهنگی است. ارزش در حوزه میراث فرهنگی (میراث معماری و شهری) از مهم‌ترین رویکردهای مواجهه با آثار ارزشمند و میراث برگای مانده است. شاید بتوان دریک جمع‌بندی اولیه، به دو گروه کلی از ارزش‌ها اشاره نمود:

ارزش‌های ذاتی: منظور از ارزش ذاتی این است که وقتی شیئی ارزش ذاتی دارد، که آن شئی در برابر چیزی که ارزش آن وابسته به هدف یا موجود دیگری است، قرار می‌گیرد (Fahimi & Mashhadi, ۲۰۰۹: ۱۹۷). ارزش‌های ذاتی در حوزه میراث فرهنگی، به ماهیت میراث یعنی مؤلفه‌هایی که بخشی از وجود و سرشت خود اثر هستند، شامل جنس، کیفیت ساخت، طراحی و محل استقرار یادمان یا محوطه تاریخی بر می‌گردد. به این ترتیب، منبع فرهنگی ذاتی از چیزی تشکیل می‌شود که از لحاظ کالبدی

تأمین می‌نماید، حضور انسان است که گام نخست را در شناخت و بررسی آثار بر می‌دارد؛ بنابراین ارزش‌های احساسی موجود در آثار تاریخی و میراثی نخستین ارتباط را با افراد در برانگیختن احساسات برقرار می‌نماید. در مرتبه دوم، کالبد و موجودیت بنا با هنر، قدمت و زیبایی خود که واحد ارزش‌های فرهنگی - تاریخی است، با تفاوت‌هایی که در خود دارد، موجب برداشت متفاوت افراد از آثار می‌گردد. سپس ارزش‌های کاربردی آثار برای بهکارگیری در جامعه امروزی و با ماهیت عمدتاً اقتصادی، آموزشی و سیاسی واحد اهمیت است، چراکه یکی از راه‌های تسهیل حفاظت از آثار تاریخی پیوند دادن آنها با زندگی روزمره است و این راه درباره میراث ساخته شده معمولاً مستلزم استفاده برای برخی مقاصد مفید اجتماعی است.

۷. ارزش‌های میراث معماری و شهری در گردشگری فرهنگی
گردشگری فرهنگی میراثی فعالیتی است که حاصل تعامل بین گردشگر، عرضه‌کننده و مکان میراث است (Boniface^۱, 2008:17). در تلاش برای هدایت مناسب آن باید درک عمیقی نسبت به شناخت نیازهای گردشگر و درک آنچه میراث فرهنگی عامل رفع این نیاز است، همچنین نیازهای عرضه‌کننده و اینکه نیازهای یک مکان میراث در حوزه گردشگری فرهنگی کدامند؟ صورت گیرد. هنگامی که نیازها به طور دقیق مشخص شد، میزان قابلیت اثربار پاسخگویی به آنها، اولویت‌ها را برحسب ارزش‌هایی که هر جامعه به میراث فرهنگی خود قائل است، تعیین می‌نماید. در نمودار ۲ یک جمع‌بندی کلی از نیازهای گردشگر، عرضه‌کننده و مکان میراث ارائه می‌گردد و سپس با توجه به اهمیت شناخت نیازهای گردشگر در برآورده ساختن نیازهای جامعه عرضه‌کننده و نیز استحصال قابلیت‌های مکان‌های میراثی و تبدیل آن به ارزش‌ها، به توضیح این مورد می‌پردازد، تا بتوان به اولویت‌بندی ارزش‌ها بر اساس نیازهای گردشگر اشاره کرد.

اگر نیاز گردشگر برآورده شود، وی تعادل روانی خود را تجربه می‌کند. به وجود آمدن این تعادل بستگی به کیفیت و کمیت برداشت گردشگر از میزان ارضی نیاز دارد، که بدین منظور صورت گرفته است. به هر میزان برداشت فرد بهتر باشد، رضایت او بیشتر خواهد بود، که ملاک آن، ارزش‌ها و انتظارات ناشی از این باورها و ارزش‌هast که باقیستی توسط عرضه‌کننده در مکان‌های میراثی واحد ارزش به تصویر کشیده شود، تا بتوان به ایجاد و افزایش قدرت جاذبه آثار تاریخی در گردشگری به منظور گردشگری فرهنگی میراثی پرداخت. در حالت کلی می‌توان نیازهای گردشگر را در قالب سه هدف عمده تقسیم‌بندی نمود:

- ۱- انتخاب مقصدى باهدف اولیه لذت بردن از بناها، مجموعه‌ها و اماكن تاریخی و میراثی به عنوان محصول فرهنگی که مدنظر است.
- ۲- کنجکاوی پیرامون فرهنگ‌های مختلف، تمایل به تجربه کردن چیزی متفاوت از حوزه‌های معمولی گردشگری و جمع‌آوری اطلاعات و تجربیات نو، تا نیازهای فرهنگی آنها را تأمین کرده و بر اطلاعات‌شان در ارتباط با میراث تاریخی بیفزاید.

و فیزیکی جزئی از آن و محیط آن به شمار می‌آید (& Feilden¹, 2003:19). Jokilehto²,

ارزش‌های ابزاری: ارزش ابزاری برخلاف ارزش ذاتی به این معناست که وقتی چیزی ارزش ابزاری دارد که ارزش و بهای Fahimi & Mashhadi, ۲۰۰۹: ۱۹۷) ارزش‌های اقتصادی ناشی از انتفاع مادی به دلیل ارزش ذاتی موجود در یک اثر تاریخی. با توجه به اینکه ارائه کلیه تقسیم‌بندی‌ها در رابطه با ارزش‌های میراث فرهنگی در قالب این نوشتار امکان‌پذیر نمی‌باشد، به درج نمونه‌هایی اکتفا می‌گردد و می‌توان گفت که هر کدام از این دسته‌بندی‌ها با توجه به بستر مطالعاتی خود ارزشمند بوده و از طرفی دیگر این نکته حائز اهمیت است که این دسته‌بندی‌ها جامع و مانع نبوده و به عنوان نقطه حرکت و بحث در ارتباط با ارزش‌های میراث فرهنگی ارائه می‌گردد.

برنارد فیلدن، نخستین و جامع‌ترین دسته‌بندی از ارزش‌ها در حوزه میراث فرهنگی درسه دسته ۱- ارزش‌های احساسی (هیجانی)، ۲- ارزش‌های فرهنگی - تربیتی - ۳- ارزش‌های کاربردی (Hodjat, 2001:95-96)، برای چگونگی مواجهه و میزان دخالت در آثار تاریخی ارائه نموده است. همچنین ارزش‌ها از دید برنارد فیلدن و یوکایوکیلتو در بحث شناسایی ارزش‌ها در ارتباط با محوطه‌های میراث جهانی، در دو دسته ۱- ارزش‌های فرهنگی و ۲- ارزش‌های اجتماعی - اقتصادی معاصر (Feilden & Jokilehto, 2007: 22-27) و از نظر راندال ماسون^۳ در دو دسته ۱- ارزش‌های اجتماعی - فرهنگی و ۲- ارزش‌های اقتصادی با تأکید بر برنامه‌ریزی و مدیریت حفاظتی مورد توجه قرار گرفته است (Mason, 2002:11-13)، آليس ریگل^۴ نیز ارزش‌های میراث فرهنگی را در دو دسته ۱- ارزش‌های یادبودی و ۲- ارزش‌های امروزی (Talebian, ۲۰۰۵:۷۷) و ۷۸- مهدی حجت آنها را در دسته کلی ۱- ارزش‌های احساسی، ۲- ارزش‌های تاریخی و ۳- ارزش‌های علمی تقسیم‌بندی نموده است (Hodjat, 2001:99).

با توجه به مطالعات مختلف در خصوص ارزش‌ها و اولویت آنها از دید افراد می‌توان گفت آنچه در شناخت و بررسی ارزش‌های میراث فرهنگی بسیار مهم و اساسی است، شناخت ارزش‌های میراث، نشست گرفته از فرهنگ‌های متفاوت، نیازهای جامعه مورد بررسی به عنوان سازوکار اصلی، وضعیت جامعه، اعتقادات و اولویت‌های ذهنی افراد در اینکه این موضوع از چه زاویه و نقطه نظری و با چه هدف و موضوع پژوهشی مورد بررسی قرار گیرد، می‌باشد. از طرفی دیگر توانایی در درک این ارزش‌ها تا حدی بستگی به آن میزان از منابع اطلاعاتی درباره آن ارزش‌ها دارد که میتواند درک شده، صادق و درست باشد.

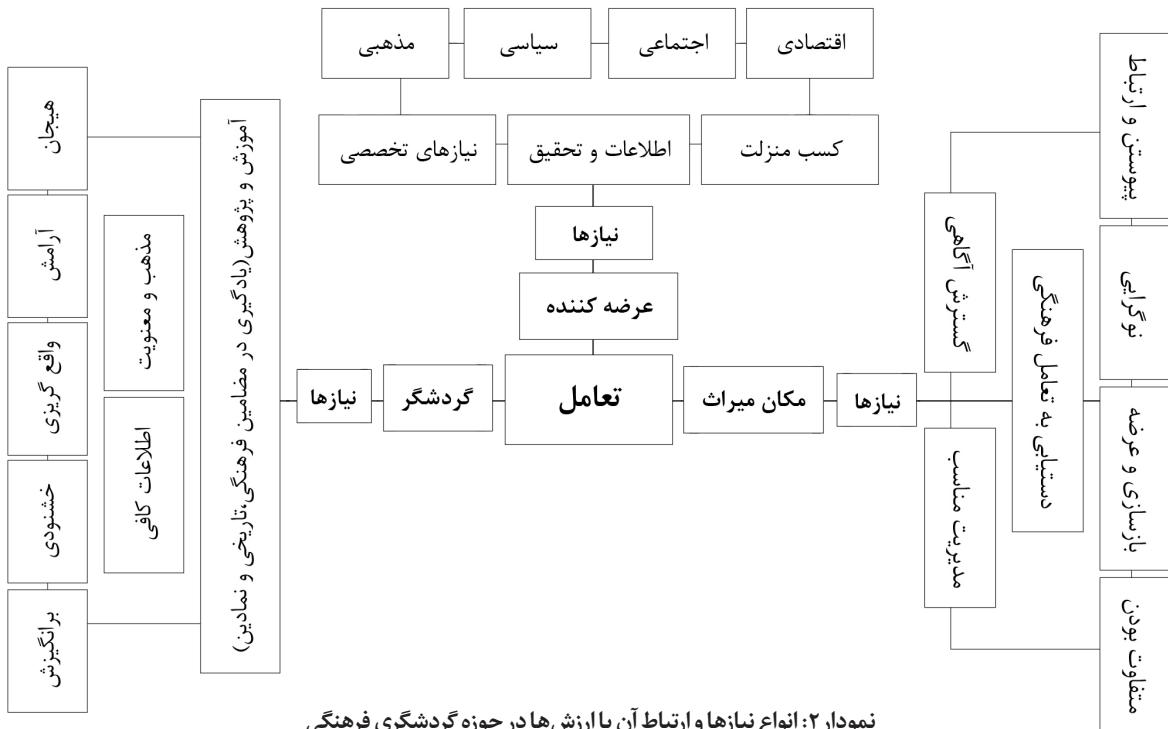
در تمام این دگراندیشی‌ها، آنچه واضح و مبرهن است اینکه، عنصر اساسی که هدف اصلی را در فعالیت‌های میراث فرهنگی

1 Bernard Melehior Feilden

2 Jukka Jokilehto

3 Randall Mason

4 A. Reigl

نمودار ۲: انواع نیازها و ارتباط آن با ارزش‌های در حوزه گردشگری فرهنگی

دروهله نخست این ارزش احساسی موجود در یک مکان، محظوظ و مجموعه است که عامل برانگزیننده و جذب‌کننده افراد گردشگر که واجد تصور فعال، احساس زیبایی‌مندی، توجه به احساسات درونی، تنوع طلی و کنجکاوی ذهنی که مایل به پذیرش عقاید جدید و ارزش‌های متفاوت با ارزش‌های جامعه و فرهنگ خود بوده و بیشتر از سایر افراد هیجان‌های مثبت و منفی را تجربه می‌کند، می‌باشد. چراکه دریافت ارزش‌های احساسی موجود در آثار ساده‌تر و سریع‌تر صورت می‌گیرد. در مرحله بعدی ارزش‌های فرهنگی-تاریخی موجود در بنایها، محظوظه‌ها و مجموعه‌های است که فرد را به کاوش پیرامون این عناصر فراتر از یک گردشگر معمولی و می‌دارد و در مرحله آخر ارزش‌های علمی و کاربردی موجود در آثار مورد توجه قرار می‌گیرد، که تنها مختص جامعه محدودی از گردشگران است؛ که می‌توان به نفوذ طبقه‌ای با سطح بالایی از آموزش اشاره نمود.

۳- انتخاب مقصدی مبتنی بر مطالعات علمی در ارتباط با اهداف خود (مردم‌شناسی و نسب‌شناسی، زبان‌آموزی، آموزش‌های فرهنگی، اقتصاد و...) و یادگیری عمیق در مضامین فرهنگی، نمادین، معنوی یا تاریخی که فراتر از یک نیاز متعارف بوده و تنها مختص تعداد کمی از گردشگران می‌باشد.
در بحث از ارزش‌ها و اولویت آنها با توجه به نیازها، می‌توان به ارزش‌های زیردر مکان‌های میراثی برای توسعه گردشگری فرهنگی میراثی اشاره نمود:
- ارزش‌های احساسی
- ارزش‌های فرهنگی-تاریخی
- ارزش‌های علمی و کاربردی
البته بیان این نکته ضروری است که به فراخور موضوع مورد بررسی، اولویت ارزش‌های میراث فرهنگی می‌تواند متفاوت باشد.
اما در ارتباط با نقش ارزش‌های در گردشگری فرهنگی می‌توان گفت،

جدول ۲: ارزش‌های استحصالی از میراث معماری و شهری برای توسعه گردشگری فرهنگی میراثی

مفهوم	ارزش‌ها
ارزش‌هایی هستند که در برگزینده تجربیات شگفت‌انگیز خواستاند و مطلوب و تحریک‌کننده احساسات مذهبی و غیرمذهبی افراد بوده و به جنبه‌های غیرمادی و معنوی آثار تاریخی اشاره داشته و رابطه‌ای بی‌واسطه بین فرد و اثرباری‌پیوند با گذشته برقرار می‌نماید.	ارزش‌های احساسی
زیرارزش‌ها	ارزش اعجاب / روحانی- مذهبی / هوتی / زیبایی‌شناسی / تداوم
ارزش‌هایی هستند که از مطالعه ابعاد بیرونی و ظاهری آثار تاریخی برای کسب ایده‌آل‌های فرهنگی آنها در ظواهر شکل دهی به آثار تاریخی، حاصل شده و آنها را به لحاظ نوع، سبک، سازنده، دوران ساخت، منطقه و سایر ترکیب‌هایی از این جنبه‌ها که متأثر از زمان، اقلیم و شیوه نگرش می‌باشد، مورد بررسی قرار می‌دهد.	ارزش‌های فرهنگی- تاریخی
زیرارزش‌ها	ارزش قدامت / ندرت / اسنادی / هنری / فنی - ساختاری
ارزش‌های حاصل از تداوم عملکردی اثرباره بوداری از آن در طول زمان برای کاربست در زندگی امروزی برای رفع نیازها می‌باشد، که حوزه‌های مختلف علوم از قبیل حفاظت آثار، باستان‌شناسی، تاریخ، علوم انسانی و جامعه‌شناسی و اقتصاد درگرو درک صحیح نسبت به این ارزش‌هاست.	ارزش‌های علمی و کاربردی
زیرارزش‌ها	ارزش آموزشی / اقتصادی / سیاسی / اجتماعی

مختلف ارزیابی ارزش‌های میراث معماری و شهرسازی در قالب نمودار^۳، پس از معرفی محدوده مورد مطالعه به توضیح روش مورد نظر این پژوهش اشاره می‌شود.

در این قسمت با توجه به نقش ارزش‌ها در گردشگری فرهنگی، به اولویت‌بندی آثار تاریخی براساس ارزش‌های یاد شده با هدف تعیین منطقه و محور گردشگری در محدوده مرکزی شهر ارومیه پرداخته می‌شود. در این خصوص ضمن ارائه مختصر روش‌های

نمودار ۳ : روش‌های مختلف ارزیابی ارزش‌های میراث فرهنگی (Abbaszadeh et al,2013:215)

شهر تخریب و همانند بسیاری از شهرهای دیگر توسط خیابان‌های عمود به هم مصلوب گردیده و به چهار قطعه تقسیم می‌گردد. مهم‌ترین صدمه آن معطوف به ساختار مرکزی شهر یعنی بازار بوده که آن را تقریباً به دونیم تقسیم کرده و بسیاری از فضاهای با ارزش آن را زیین می‌برد (Abbaszadeh, 2012:560-568).

بعد از قوع انقلاب اسلامی، با وجود تغییرات فراوان در ساختار و نظام فضایی و جمعیتی شهر، این مرکزیت کماکان به قدرت خود باقی مانده و همچنان به ایفای نقش می‌پردازد، اما باید به این نکته اشاره نمود که ارومیه با وجود قدمت زیاد به واسطه عوامل متعدد در طول تاریخ، در حال حاضر آثار نسبتاً کمی را در خود حفظ کرده است. اما با این حال این آثار واحد ارزش و مستلزم حفاظت کالبدی و عملکردی برای تداوم هویت تاریخی شهر بوده و در عین حال می‌تواند نقش مهمی در جذب گردشگر به این شهر فرهنگی، تاریخی و مذهبی داشته باشدند.

در این راستا تعدادی از مهم‌ترین عناصر ثبتی محدوده مرکزی شهر ارومیه که به لحاظ تنوع دارای ارزش‌های خاص میراثی می‌باشند، برای ارزیابی و اولویت‌بندی با هدف تشخیص محور و محدوده گردشگری فرهنگی مورد بررسی قرار می‌گیرند.

در این خصوص روش تحلیل شبکه‌ای (ANP) با توجه به اینکه ارتباطات پیچیده بین عناصر تصمیم را با ساختار شبکه‌ای در نظر گرفته و دارای سادگی، انعطاف‌پذیری، قابلیت به کارگیری معیارهای کمی و کیفی به طور همزمان می‌باشد و همچنین قابلیت بررسی سازگاری در قضاوت‌ها و امکان رتبه‌بندی نهایی گزینه‌ها و نیز در نظر گرفتن وابستگی متقابل بین عناصر تصمیم (معیارها، زیرمعیارها و گزینه‌ها) بوده و نگرش دقیقی نسبت به

۸. یافته‌های پژوهش
شهر ارومیه مرکز استان آذربایجان غربی با وسعتی معادل هفت هزار و ۸۱۱ هکتار در سمت غربی دریاچه ارومیه واقع شده است. قدمت موجودیت این مرکز سکونتی براساس اسناد تاریخی و شواهد باستان‌شناسی به هزاره اول ق.م. می‌رسد. نخستین سندی که در خصوص ویژگی‌های شهر بحث می‌کند، مربوط به قرن چهارم بوده که وجود مسجد جامع و بازار و باروی شهر را تصدیق می‌کند. مهم‌ترین اقدامات صورت گرفته در این شهر، مربوط به قرن چهارم تا نه (۵.ق) می‌باشد. در بخش‌هایی از مسجد جامع، برج مقبره سه گنبد و نیز بازار نمونه‌هایی از شواهد تحولات قرن‌های چهار، پنج و شش (۵.ق) مشهود است که با این وجود قطعاً تحولاتی نیز در ساختار شهر صورت گرفته است. این شهر در دوره ایلخانان مغلول نیز مورد توجه قرار گرفته و در دوره‌های صفویه، زندیه، افشار، قاجاریه و پهلوی نیز شاهد تحولاتی بوده است. بافت مرکزی شهر ارومیه از اول صفویه تا اوایل پهلوی براساس برج و بارو، دروازه‌ها، معابر و کوچه‌بندی شهر و مجموعه بازار به عنوان هسته مرکزی و قلب تپنده شهری و کانون فعالیت‌های همگانی بوده است. طبق نخستین نقشه از شهر در دوره قاجاریه، دروازه‌های هفت‌گانه شهر عبارتند از: دروازه بالو(شاپور)، دروازه تپراغ قلعه، دروازه هزاران، دروازه بازاریاش، دروازه ارگ، دروازه نوگچر، دروازه عسگرخان که در محل تلاقی معابر اصلی با برج باروی شهر قرار داشته‌اند و به لحاظ اجتماعی، اقتصادی و امنیتی و فرهنگی دارای اهمیت و اولویت بوده‌اند. دومین نقشه از شهر در سال ۱۳۱۲ (۵.ش) قبل و بعد از دخالت‌های رضا شاه در راستای اهداف شهرسازی جدید تهییه شده است. به طوری که شهر تاریخ یاد شده هنوز ساختار سنتی و قدیمی خود را حفظ کرده بود. در این سال برج و باروی

نقشه ۱: محدوده بافت تاریخی و مکان‌های میراثی ثبتی محدوده مرکزی ارومیه

۸۵

شماره چهارم
۱۳۹۴ بهار
فصلنامه علمی-پژوهشی
مطالعات
تاریخی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

در جدول ۴ و ۵ وابستگی‌های درونی معیارها نسبت به هم و زیرمعیارها نسبت به هم برای مقایسه دودویی آنها به منظور نشان دادن اینکه کدام ارزش‌ها و زیر ارزش‌ها با یکدیگر دارای وابستگی درونی می‌باشند، باعلامت (*) آورده شده است.

درجول ۶ وزن مهم ترین زیرمعیارها با توجه به معیار اصلی در ارتباط با مکان‌های میراثی بافت تاریخی شهر ارومیه نشان داده شده است. همچنین مقایسه مقادیر به دست آمده از فرآیند تحلیل شبکه‌ای در ارتباط با محاسبه وزن ارزش‌های هر یک از مکان‌های میراثی مطابق جدول ۷ نشان دهنده این است که مسجد جامع به لحاظ ارزش احساسی در مرتبه نخست با بیشترین وزن و سپس بازار تاریخی در مرتبه دوم و میدان ایالت (شهربانی ارومیه، شهرداری ارومیه و سیتاد لشگر) در مرتبه سوم نسبت به دیگر مکان‌های میراثی قرار گرفته‌اند. همچنین به لحاظ ارزش فرهنگی - تاریخی و ارزش علمی و کاربردی نیاز این سه مکان و مجموعه میراثی به ترتیب دارای بیشترین وزن می‌باشند که نشان دهنده شدت اولویت ارزش‌ها برای مداخله در حوزه گردشگری فرهنگی زیاد در این سه مکان می‌باشد. در مراتب بعدی برج سه گنبد و کلیسا ننه مریم به ترتیب با وزن ارزش احساسی و ارزش فرهنگی - تاریخی بالاتر و مدرسه ۲۲ بهمن و گذر نظم‌السلطنه با وزن ارزش علمی و کاربردی بیشتری قرار گرفته‌اند. همچنین مکان‌های در فاصله نسبتاً دور از تمرکز بنای‌های تاریخی دارای کمترین وزن به لحاظ ارزش‌ها می‌باشند که می‌توان به خانه انصاری، یخچال نه پله و کنیسه کلیمیان اشاره نمود.

نتایج حاصل از مقایسه‌های زوجی معیارها و زیرمعیارها در ارتباط با گزینه‌ها، به اولویت‌بندی ارزش‌های مکانی میراثی مطابق جدول ۸

مسائل پیچیده دارد (Zebardast, 2010:79)، مورد نظر این پژوهش قرار گرفته و شامل مراحل زیر می‌باشد:

(الف) تبیین مدل

(ب) تشکیل ماتریس‌های مقایسه‌ای و کنترل سازگاری آنها

- مقایسه دودویی معیارهای اصلی

- مقایسه دودویی وابستگی‌های درونی معیارهای اصلی

- مقایسه دودویی زیرمعیارهای هر یک از معیارهای اصلی

- مقایسه دودویی وابستگی‌های درونی زیرمعیارها

- مقایسه دودویی ارجحیت گزینه‌ها

(ج) محاسبه سوپر ماتریس حد

- تشکیل سوپر ماتریس ناموزون

- محاسبه سوپر ماتریس موزون

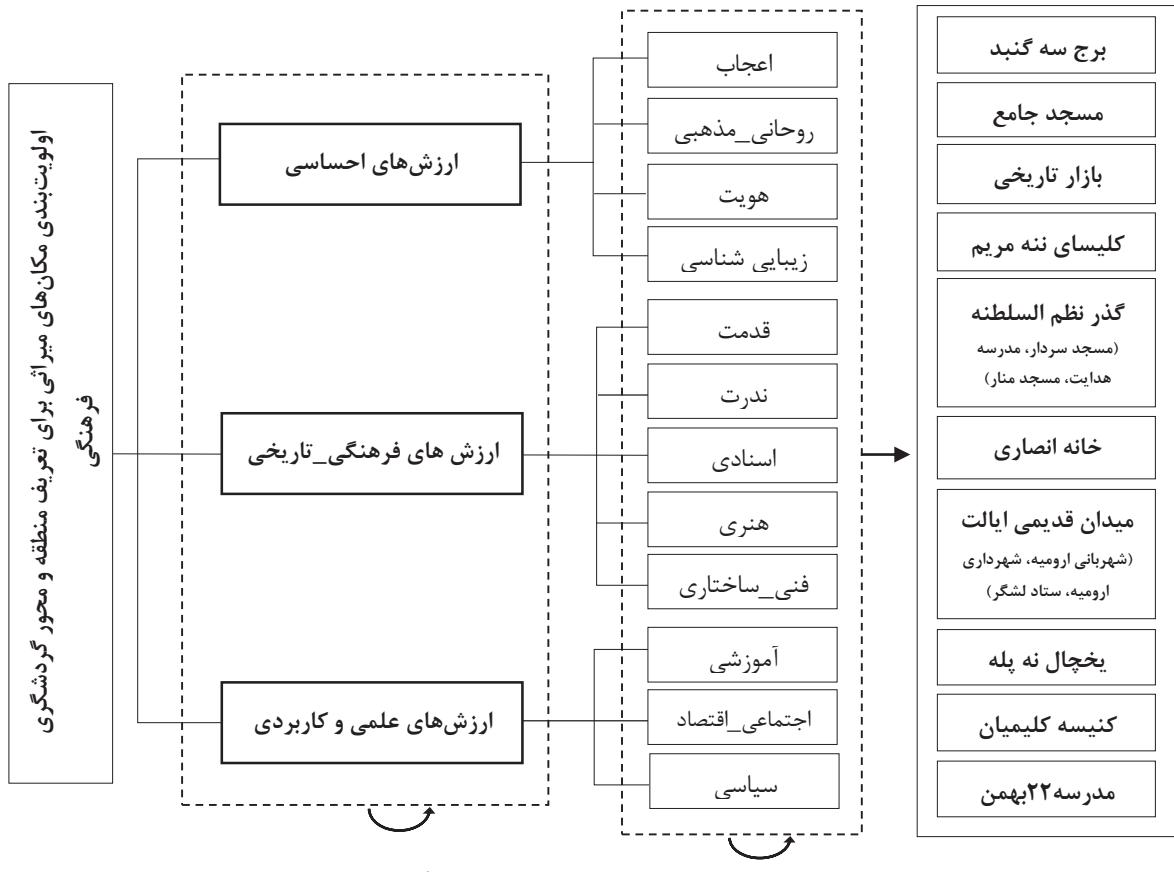
- محاسبه سوپر ماتریس حد

(د) انتخاب گزینه (Zebardast, 2010:81-88)

جدول ۳: مقیاس نه کمیتی ساعتی برای مقایسه دودویی-

Zebardast, 2001:17

تعريف	امتیاز
ترجیح یکسان	۱
کمی مرجع	۳
ترجیح بیشتر	۵
ترجیح خیلی بیشتر	۷
کاملاً مرجع	۹
ترجیحات بینایین	۸، ۶، ۴، ۲

نمودار ۴: ساختار شبکه‌ای (معیارها، زیرمعیارها و گزینه‌ها)

جدول ۴: وابستگی معیارهای اصلی به یکدیگر

معیارها	ارزش احساسی و کاربردی	ارزش فرهنگی- تاریخی	ارزش احساسی	ارزش علمی و کاربردی
ارزش احساسی	*	*	-	*
ارزش فرهنگی- تاریخی	-	-	*	*
ارزش علمی و کاربردی	-	*	*	-

جدول ۵: وابستگی زیرمعیارهای اصلی به یکدیگر

سیاسی	اجتماعی	اقتصادی	آموزشی	فنی-ساختاری	هنری	اسنادی	نذرت	قدمت	زیبایی‌شناسی	هویت	روحانی-مذهبی	اعجاب	زیرمعیارها
*	*	*	*	*	-	*	*	-	-	-	-	-	اعجاب
*	*	*	-	-	-	-	*	-	*	-	-	-	روحانی- مذهبی
*	*	-	-	*	*	*	*	*	-	-	-	-	هویت
-	-	*	*	*	-	*	*	-	-	-	-	-	زیبایی‌شناسی
*	*	*	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	قدمت
*	*	*	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	نذرت
*	-	*	-	-	-	-	-	-	*	-	-	-	اسنادی
-	-	*	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	هنری
-	*	*	-	-	-	-	-	-	-	-	-	*	فنی-ساختاری
-	-	-	*	*	*	*	*	*	-	*	*	*	آموزشی
-	-	-	*	*	-	*	*	-	-	*	*	*	اجتماعی- اقتصادی
-	-	-	-	-	*	*	*	-	-	*	*	*	سیاسی

جدول ۶- ماتریس وزنی زیرمعیارها در ارتباط با مکان‌های میراثی

ارزش‌های علمی و کاربردی			ارزش‌های فرهنگی-تاریخی					ارزش‌های احساسی			معیار
نام	آثار تاریخی-اقتصادی	آموزشی	تاریخی	گردشگری	سنتادی	تاریخی	زمین	زیبایی‌شناسی	فتو	گردشگری	برجهای
برج سه گنبد											
مسجد جامع											
بازار تاریخی											
کلیسا ننه مریم											
گذر نظم السلطنه (مسجد سردار، مدرسه هدایت، مسجد منار ارومیه)											
خانه انصاری											
میدان ایالت (شهربانی ارومیه، شهرداری ارومیه، ستاد لشکر)											
یخچال نه پله											
کنیسه کلیمیان											
مدرسه ۲۲ بهمن											

جدول ۷- ماتریس وزنی معیارها برای اولویت مکان‌های میراثی

معیارها	ارزش احساسی	ارزش فرهنگی-تاریخی	ارزش علمی و کاربردی
برج سه گنبد	۰,۰۳۰۹	۰,۰۳۴۸	۰,۰۳۲۶
مسجد جامع	۰,۰۷۷۶۱۳	۰,۰۸۵۱۸۳	۰,۱۱۲۳۵۷
بازار تاریخی	۰,۰۶۲۷۸۶	۰,۰۷۰۸۹۶	۰,۱۰۵۹۹۶
کلیسا ننه مریم	۰,۰۲۵۱۸۱	۰,۰۲۹۰۶۱	۰,۰۲۵۵۲۶
گذر نظم السلطنه (مسجد سردار، مدرسه هدایت، مسجد منار ارومیه)	۰,۰۲۱۰۷۷	۰,۰۲۲۲۲۲	۰,۰۳۴۰۸۴
خانه انصاری	۰,۰۰۸۵۷۵	۰,۰۰۹۹۰۵	۰,۰۱۲۲۳۸
میدان ایالت (شهربانی ارومیه، شهرداری ارومیه، ستاد لشکر)	۰,۰۰۴۹۵۳۲	۰,۰۶۴۹۱۵	۰,۱۰۴۵۷۱
یخچال نه پله	۰,۰۰۸۳۴۲	۰,۰۰۹۹۲۱	۰,۰۱۲۶۳۷
کنیسه کلیمیان	۰,۰۰۸۳۵۱	۰,۰۱۰۰۴	۰,۰۱۳۶۵۸
مدرسه ۲۲ بهمن	۰,۰۱۹۲۵۵	۰,۰۲۷۴۸۴	۰,۰۴۵۴۶۴

جدول ۸: ترتیب اولویت مکان‌های میراثی در مدل ANP

مکان	برج سه گنبد	مسجد جامع	بازار تاریخی	کلیسا ننه مریم	گذر نظم السلطنه	میدان ایالت	یخچال نه پله	کنیسه کلیمیان	مدرسه ۲۲ بهمن
امتیاز نهایی	۱,۰۰.....	۰,۸۵۹۳۴۴	۰,۲۹۹۱۰۴	۰,۲۸۲۰۰۲	۰,۱۱۴۷۲۹	۰,۷۷۲۰۱۷	۰,۱۱۲۰۳۸	۰,۱۱۵۴۲۵	۰,۳۲۲۴۴۲
اولویت	۴	۱	۲	۶	۷	۹	۱۰	۸	۵

منتها گردیده است.

با در نظر گرفتن بحث ارزش‌ها و اولویت‌بندی آنها در ارتباط با نیازها و مقتضیات گردشگری فرهنگی، ارزش‌ها در سه دسته ارزش‌های احساسی، فرهنگی - تاریخی، علمی و کاربردی ارائه گردید. در همین راستا و با توجه به نتایج جداول مستخرج از ارزش در خصوص روش ANP در رابطه با محدوده مورد مطالعه می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد. مسجد جامع و بازار تاریخی به ترتیب در اولویت نخست و دوم و میدان ایالت (شهربانی ارومیه، شهرداری ارومیه، ستاد لشکر) در اولویت سوم به لحاظ ارزشی قرار دارند و می‌توان از این سه مکان میراثی به عنوان نقاط معرف محور گردشگری فرهنگی نام برد. بیشتر مکان‌های با وزن ارزشی نسبتاً کمتر از سه مکان شاخص نیز در حوزه درونی این محور استقرار یافته‌اند؛ هرچند می‌توان از برج سه گنبد با وجود قرارگیری در مرتبه بعد از این سه مکان میراثی نام برد، ولی به دلیل قرارگیری در محدوده خارج از حوزه تمرکز‌بناهای تاریخی، می‌توان گفت که در ارتباط با مقوله گردشگری فرهنگی ارزش محور نوع مداخله متفاوتی را می‌طلبد. در حالت کلی، اولویت ارزش‌های هریک از مکان‌های میراثی، نشان از اولویت مداخله در حوزه گردشگری فرهنگی است، به طوری که ارزش‌ها می‌توانند در خصوص سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و اجرای طرح‌های گردشگری فرهنگی مقید و مؤثر واقع گردند.

۹. نتیجه‌گیری

احیای ارزش‌های میراث معماری و شهری، از دیرباز مورد توجه بوده و کشورهای توسعه یافته جهان با اجرای برنامه‌ها، سیاست‌ها و دستورالعمل‌های متعدد به رونق میراث فرهنگی خود همت گماشته و در تلاش برای احیای هویت تاریخی - فرهنگی گذشته خود می‌باشند. منابع باارزش میراثی به عنوان یکی از اجزای پیکره فرهنگی جوامع، می‌توانند بازگوکننده ظرفیت‌ها و ویژگی‌های فرهنگی ما در قالب گردشگری فرهنگی باشند. بنابراین توسعه گردشگری فرهنگی با توجه به قابلیت‌ها و جذابیت‌های موجود در این حوزه و با تکیه بر ارزش‌های میراث معماری و شهری در قالب تعریف منطقه و محور گردشگری فرهنگی ارزش محور هدف مورد نظر این پژوهش گردید.

بررسی منابع موضوع گردشگری فرهنگی مشخص می‌نماید که تمرکز عمده مطالعات در ارتباط با موارد زیر می‌باشد:

- ضرورت حفظ و نگهداری میراث فرهنگی و تاریخی محیط برای پایداری گردشگری،
- اهمیت نقش فرهنگ در جذب گردشگر،
- اهمیت درجه‌بندی اماكن گردشگری بر اساس فرهنگ در راستای پایداری گردشگری،
- جذب گردشگران فرهنگی به آثار تاریخی و فرهنگی ایران و مشکلات موجود در این حوزه و
- ارتباط ویژگی‌های کالبدی و عملکردی مکان‌های میراثی برای ارائه آثار و فعالیت‌های فرهنگی در راستای جذب گردشگر به فضاهای شهری.

آنچه مشخص است رابطه معناداری بین حفاظت و مرمت آثار تاریخی و توسعه گردشگری فرهنگی وجود دارد، که در قالب مطالعات مختلف با کاربست روش‌هایی تلاش شده تا از این امکان در راستای توسعه گردشگری فرهنگی بهره‌برداری شود. مطالعات زیادی در خصوص ضرورت توجه به موضوع ارزش‌های میراث فرهنگی در ارتباط با گردشگری فرهنگی صورت نگرفته است. فیلان و یوکیلو با تکیه بر اصول منشور گردشگری فرهنگی، به ارتباط دو سویه میان ارزش‌های میراث فرهنگی و صنعت گردشگری اشاره کرده‌اند. حجت نیز، معرفی آثار تاریخی به عنوان یکی از اکان فعالیت‌های میراث فرهنگی با تکیه بر صنعت توریسم را به عنوان ابزاری برای آشنایی هرچه بیشتر مخاطبان با ارزش‌های میراث فرهنگی می‌داند، اما تاکنون پژوهشی که به صورت مستقیم بر مبنای ایجاد رابطه بین ارزش‌های منابع میراث به عنوان مهم‌ترین مؤلفه ارزشمندی آثار در راستای ایجاد گردشگری فرهنگی و توسعه آن باشد، صورت نگرفته است. در مواردی هم که به نقش ارزش‌های میراث در تصمیم‌گیری‌ها پرداخته شده، هدف، گردشگری فرهنگی نبوده است. به عنوان مثال رهنما شناسایی نقاط با ارزش شهری مشهد را، در راستای اولویت‌بندی مکان‌های میراثی براساس ارزش‌های میراث انجام داده است. اما این مهم برای اولویت‌بندی مکان‌های ارزشمند با هدف مداخلات حفاظت و مرمت و احیا صورت گرفته است. تقوایی و صفرآبادی نیز، توسعه گردشگری فرهنگی با تأکید بر جاذبه‌های تاریخی شهر اصفهان را به دل سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و توسعه گردشگری فرهنگی با اشخاص سازی در پنج بعد اقتصادی، رقابتی، اجتماعی و فرهنگی، تسهیلات و خدمات و جذابیت بر مبنای اولویت‌ها انجام داده‌اند، که در این فرآیند ارزش‌های منابع میراث مدنظر نبوده است.

بر اساس مطالعات اشاره شده و همچنین مطالعاتی که در پیشینه تحقیق پدان پرداخته شد، دو مؤلفه مهم یعنی ارزش‌های میراث و گردشگری فرهنگی در ارتباط با یکدیگر برای برنامه‌ریزی، سیاست‌گذاری و توسعه گردشگری فرهنگی مورد مذاقه قرار گرفته و از طرفی موضوع تأثیر ارزش‌ها در اولویت‌بندی مکان‌های میراثی در ارتباط با گردشگری فرهنگی نیز به طور خاص مورد مطالعه نبوده است.

با توجه به رابطه مستحکم بین نیازهای گردشگر، جامعه عرضه‌کننده و مکان میراث در ارتباط با گردشگری فرهنگی، در این پژوهش، ارزش‌های میراث معماری و شهری به عنوان مهم‌ترین مؤلفه موثر در این رابطه مطرح و مدنظر قرار گرفت. در خصوص اولویت‌بندی ارزش‌ها مناسب با سلسه مراتب دریافت آنها توسط گردشگر که می‌باشد توسعه جامعه عرضه‌کننده و با شناخت قابلیت‌های میراث معماری و شهری به تصویر کشیده شود، دسته‌بندی ویژه و جدیدی از ارزش‌ها حاصل گردید. سپس برای احصای گونه‌های ارزشی منابع میراث و کاربست عملی آنها در حوزه گردشگری فرهنگی، نیاز به ابزاری بود که در این رابطه از روش ANP که روش شناخته شده‌ای است، استفاده شد. به منظور تدقیق موضوع نیز، این مهم در بخش مرکزی شهر ارومیه،

36, 106, 115–116. [In Persian]

- Fahimi, A: Mashhadi, A(۲۰۰۹), « Inherent value and instrumental value in environmental philosophy (philosophical approaches to legal strategies)», Journal of Qom University: ۱۱, ۱, ۲۱۶–۱۹۵. [In Persian]
- Feilden,M.B: Jokilehto, J (2003), « Evaluation in order to protect», (Translated in to Persian by: Moalemi, B), Haft shahr Journal, 4, 17–23. [In Persian]
- Feilden,M.B:Jokilehto, J (2007). Management Guidelines for World Cultural Heritage Sites. . (Aded & Translated in to Persian by: Hanachi, P). University of Tehran Press. 22 – 27, 217–222. [In Persian]
- Goeldner, C, Ritchie J.R. B. (2003). Tourism: Principles, Practices, philosophies. Ninth Edition New York: John Wiley and Sons. 430.
- Habibi. S.M, Maghsoudi, M. (2010). Urban Renovation: International Definitions, Theories, Experiences, Charters & Declarations, Urban Methods and Operations.4th Edition. University of Tehran Press. 151 –154. [In Persian]
- Habib, F: Hosseini Nia, M (۲۰۱۳), «Analysis the concept of urban culture and its impact on attracting cultural tourism(Several global case studies) », Hoviyate shahr Journal, 14, 5–16. [In Persian]
- Hodjat, M. (2001). Cultural Heritage in Iran: Policies for an Islamic Country. Cultural Heritage Organization Publications (Department of education), Tehran. 95–96, 99, 113–161. [In Persian]
- Kargar, B. (2007). Urban development and tourism in Iran (from concept to approach). Armed Geographical Organization Publication. Tehran. 2. [In Persian]
- Khumalo,T: Sebatlelo,P: van der Merwe, C. D.(2014)."Who is a heritage tourist?" a comparative study of Constitution Hill and the Hector Pietersen Memorial and Museum. Johannesburg, South Africa, African Journal of Hospitality, Tourism and Leisure, 3, Johannesburg, South Africa. Open Access – Online @ <http://www.ajhtl.com>.
- Mason.R. (2002). Assessing Values in conservation planning: Methodological Issues and Choices. Assessing the values of cultural heritage (research report). Edited Marta de la Torre, the Getty Conservation Institute, Los Angeles. 5–30.
- Mehrabi, A(2009), «The role of religious orientation in the Islamic Republic of Iran's national security», Hsvn Journal, Institute of Islamic Studies, 19, 5–22. [In Persian]

با ارزیابی تعدادی از عناصر شاخص میراثی انجام گردید و مشخص شد که کاربست ارزش‌های موجود در مکان‌های میراثی شهرها و اولویت‌بندی آنها بر همین اساس، می‌تواند در تعیین منطقه و محورهای گردشگری فرهنگی نقش بسیار مهمی را ایفا کند.

نکته قابل توجه در این پژوهش، تأکید بر اهمیت شناخت ارزش‌های میراث معماری و شهری در ارتباط با گردشگری فرهنگی است، به طوری که در نحوه کاربست ارزش‌ها به لحاظ کمی و کیفی مسیر جدیدی گشوده شد. این پژوهش تلاش دارد بر این موضوع تأکید نماید که یکی از روش‌های سیاست‌گذاری و توسعه گردشگری فرهنگی، رجوع به ارزش‌های موجود در میراث معماری و شهری بوده و این مهم می‌تواند جوهره اصلی منابع میراث را در مواجهه با گردشگری فرهنگی به منصه ظهور برساند.

دیدگاه اصولی نگارندگان بر این استوار است که نظام گردشگری فرهنگی شکل‌گرفته بر این مبنای می‌تواند ضمن مرتفع کردن اهداف معمول آن موجب صیانت و حفاظت بیش از پیش منابع میراث گردد. رابطه‌ای که زمینه‌ساز حفاظت و گردشگری پایدار خواهد بود و همچنین بستر لازم را برای بررسی دقیق‌تر موضوع نقش ارزش‌های میراث معماری و شهری در طرح‌های توسعه گردشگری فراهم می‌سازد.

References:

- Abbaszadeh, M (2012), «The study of the spatial organization and the growth of the historic fabric of the city of Urmia», Articles Collections of the Seminar Conference on the Iranian City a city historical, cultural and religious Urmia, Andisheye soheil: Urmia, ۵۷۰–۵۵۹. [In Persian]
- Abbaszadeh, M: Soltanahmadi, E: Mohsen haghghi, N (2013): Assessment examining ways to and exploiting values of Architecture and urbanism Heritage: Articles Collections of the Second National Conference Islamic Architecture & Urbanism (From theory to application in the contemporary world): Tabriz Islamic Art University: Tabriz: 197–217. [In Persian]
- Amin Zadeh, B: Dadras, R (۲۰۱۲). « Renewal of culture in the city of Qazvin historical fabric with an emphasis on urban tourism», Journal of Architectural Studies, 2, 99–108. [In Persian]
- Boniface, P. (2008). Managing Quality Cultural Turism. (Translated in to Persian by: Abdullahzadeh . M). 2th Edition. Office of Cultural Research.17. [In Persian]
- CsapÓ, J. (2012). The role and importance of cultural tourism in modern tourism industry. INTECH Open Access Publisher. 210.
- Edgell, D.L. (2009). Managing Sustainable Tourism: A Legacy for the Future. Jahad Daneshgahi Publication. 35–

۹.

شماره چهاردهم
۱۳۹۴ بهار
فصلنامه علمی-پژوهشی
مطالعات
شهرسازی

نشر ارگانیزی میراث معمایی و شهری در توزیعه گردشگری فردی

- Rahnama, M.R (2009), « Identification of urban values in Mashhad», Geography and Regional Development13,, 159 – 190. [In Persian]
- Rezvani, A.A. (1995). Geography and Tourism. 2th Edition. Payame noor Publication. Tehran.18–20. [In Persian]
- Saei. A, Nayiji. M. (2011). «Sociological analysis of cultural tourism in Iran: The Case of foreign tourists in Isfahan», Journal of Social Sciences, 52, 175–206. [In Persian]
- Smith, A.J. (2000). Communications and Culture. (Translated in to Persian by: Babayi Ahari, M). SAMT. Tehran.18. [In Persian]
- Stevenson, D. (2009). Cities and urban cultures. (Translated in to Persian by: Panahi, R, Pourahmad. A). Center of Study and Research in Planning and Architecture. 125. [In Persian]
- Taghvaei, M : Safarabadi, A (2012). «Development of cultural tourism with an emphasis on historical attractions (Case Study: Historical attractions of Isfahan)», Journal of Social prosperity and development Plan, 12, 59–78. [In Persian]
- Talebian, M.H. (2005). The concept of authenticity in the conservation area and World Heritage from Durantash for protection based on the experiences of authenticity. PHD Architecture thesis. Honarhaye Ziba college . University of Tehran.77 –78. [In Persian]
- Technical Office Department of preservation and rehabilitation: Research group (2000), Determination of frontage historical monuments criteria (fundamental research Collection of technical office): Cultural Heritage Organization. [In Persian]
- Zebardast, E (2010), « Application of Network Analysis Process (ANP)in urban and regional planning »,Honarhaye Ziba Journal:41 , 79 –90. [In Persian]
- Zebardast,E (2001),«Application of Analytical Hierarchy Process in Urban and Regional Planning»,Honarhaye Ziba Journal: 10 , 13 –21. [In Persian]